

[Lynnerup Nielsen.]

linjeændringer ved farlige passager og meget andet, altså foranstaltninger til forebyggelse af trafikulykker, foranstaltninger, der også tjener det meget nyttige formål at skaffe beskæftigelse.

Mit parti kan fuldt ud tilslutte sig de tanker, der er nedlagt i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, idet vi finder det rimeligt, at midler af vejfonden anvendes til afhjælpning af følgerne af nogle af de trafikulykker, der sker mellem år og dag, og til dækning af nogle af de udgifter i forbindelse hermed, der tynger sygehusenes budgetter.

Oluf Pedersen: I betænkningen af 26. april i år afgivet af det udvalg, der var nedsat til behandling af lovforslaget om sygehusvæsenet, hedder det, at udvalget har drøftet spørgsmålet om ekstra stats-tilskud til sygehuse for udgifter ved behandling af tilskadekomne trafikanter, at der i udvalget er enighed om det urimelige i, at sygehusejerne skal bære så stor en del af udgifterne, som det nu er tilfældet, og at udvalget er af den opfattelse, at disse udgifter bør afholdes af motorafgifterne.

Denne udtalelse fra et enigt folketingsudvalg gav jeg min tilslutning. Spørgsmålet var da, hvad der skulle ske, og jeg havde i og for sig ventet, at ministeren ville have fremsat lovforslag derom. Nu forstod jeg den højtærede minister således, at han mente, at det er tiden ikke inde til, dertil er spørgsmålet for uafklaret, og så synes jeg, man må vente. Den ærede ordfører for forslagsstillerne tog ikke stilling hertil, men det er jo ikke et lovforslag, der foreligger; hvis ministeren ikke er klar til at stille forslag og det ærede medlem hr. A. C. Normann og andre mener, at tiden er inde dertil, vil jeg finde det naturligt, at de selv fremsætter lovforslag. Jeg synes, det er sin sag at opfordre ministeren til at fremsætte et forslag, han ikke er klar til at stille. I øvrigt er jeg nok velvilligt indstillet over for tanken om et sådant lovforslag, men vil dog have lov til at se det først. Hvis man har accepteret en sådan opfordring til at stille forslag, er det, ligesom man er fanget. Der skal være rimelighed i alting. Jeg tror, at ministeren har ret i, at det ikke er så stort et beløb, det drejer sig om, specielt

når man ser det i sammenhæng med, hvad staten yder til dækning af sygehusudgifterne.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Da jeg har forstået af forhandlingen, at man ønsker forslaget til beslutning behandlet i et udvalg, skal jeg ikke gøre ret mange bemærkninger nu, idet vi så får lejlighed til at drøfte spørgsmålet senere.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne fremsatte nogle kritiske bemærkninger, fordi jeg ikke kunne give videregående oplysninger. Jeg nævnte, at jeg ikke havde et materiale, til hvilket jeg kunne støtte mig. Når jeg ikke har en statistik, der er bygget op til belysning af det specielle forhold, der er tale om, vil det være meget vanskeligt for mig som minister at give oplysninger ud over dem, jeg har givet. Arbejdet hermed er i gang, og jeg følger det med megen interesse.

Der blev i debatten inddraget spørgsmålet om de såkaldte indenamts patienter. Jeg advarer imod, at man beskæftiger sig meget med dette problem i forbindelse med spørgsmålet om dækning af sygehusudgifterne, for det er kun et dækningsspørgsmål — det må vi indrømme.

Jeg gør opmærksom på, at når spørgsmålet om de patienter, der indlægges på sygehus med en lidelse som følge af, at de er kommet til skade i trafikken, rejses, kan der på mange andre områder rejses tilsvarende spørgsmål.

Jeg har således modtaget henvendelser fra provinsbyer med ret store erhvervsvirksomheder, henvendelser, hvori man gør opmærksom på, at patienter fra disse virksomheder beslaglægger så og så mange senge på hospitalerne, og man mener derfor, at tilskuddet til sygehusudgifterne må reguleres på en eller anden måde. Men sygehusene er nu engang indrettet til at kurere patienterne; man spørger ikke, hvorledes deres sygdomme er opstået, og man har kun det ene formål at få dem gjort raske så hurtigt som muligt. Hvad de trafikskadede angår, som bliver indlagt på hospitalerne, så er det ikke her spørgsmålet, om de kommer fra et område, der ikke har særlig stor samfundsmæssig betydning. Man må huske på, hvor meget motorkøretøjerne i dag betyder for hele samfundets struktur,